

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 110/2025-5

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], proti uzneseniu prokurátora Krajskej prokuratúry v Bratislave č. k. 4Kn 156/24/1100-16 z 2. januára 2025 a vyzrozeniu Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. k. IV/4 Gn 9/25/1000-4 z 29. januára 2025 takto

r o z h o d o l :

1. Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**
2. Žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu **n e v y h o v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľka ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 11. februára 2025 bez zastúpenia advokátom, o ktorého ustanovenia žiada, a bez toho, aby označila, ktoré jej základné práva a slobody mali byť porušené, vyjadruje nespokojnosť s uznesením prokurátora krajskej prokuratúry, ktorým bola zamietnutá jej sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa, ktorým bolo odmietnuté jej trestné oznámenie pre podozrenie z prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa, ktorého sa mali dopustiť (i) poverený príslušník Policajného zboru tým, že k trestnému oznámeniu jej syna uviedol, že sa netýka konkrétnych skutočností, neobsahuje nové informácie, pôsobí zmätočne a mestská časť, ktorá jej synovi bola ustanovená za opatrovníka, sa s jeho podaním nestotožňuje, čo viedlo k tomu, že poverený príslušník sa trestným oznámením ďalej nezaoberal, a (ii) vyšetrovateľka tým, že uznesením odmietla trestné oznámenie jej syna a toto následne zaslala mestskej časti, ktorá je ustanovená za opatrovníka jej syna, tak, aby proti tomuto uzneseniu nemohol podať sťažnosť.

2. Sťažovateľka uvádza, že ústavnú sťažnosť proti uzneseniu prokurátora krajskej prokuratúry podáva „v spojitosti“ s vyzrozením generálnej prokuratúry, ktorým jej bolo oznámené, že v súvislosti s vybavením tejto trestnej veci nebola zistená dôvodnosť jej argumentov a jej žiadosť sa ako nedôvodná odkladá.

3. Sťažovateľka všeobecne vyjadruje nespokojnosť s postupmi prokuratúry a žiada, aby jej syn dostal možnosť naštudovať si spis a podať sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľky, ktorá uznesenie

zaslala mestskej časti ako opatrovníkovi jej syna. Okrem toho žiada o pomoc pri zmene opatrovníka jej syna tak, aby ním mohla byť ona. Ďalej tvrdí, že poverený príslušník a vyšetrovatelka zanedbali svoju prácu, a to s cieľom nevyšetriť vraždu jej druhého syna. So sťažovateľkou predloženého oznámenia thajskej polície vyplýva, že jej druhý syn zomrel v marci 2024 v Thajsku po páde z bicykla.

II.

4. Aj ústavná sťažnosť podaná bez zastúpenia advokátom musí obsahovať náležitosti ustanovené § 123 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Miera konkretizácie skutkových a právnych dôvodov predpokladaných § 123 zákona o ústavnom súde môže byť, prirodzene, nižšia ako pri ústavnej sťažnosti podanej sťažovateľom, ktorý je zastúpený advokátom. I ústavná sťažnosť podaná bez zastúpenia advokátom však musí obsahovať skutočnosti, o ktorých možno rozumne uvažovať ako o dôvodoch porušenia základných práv a slobôd.

5. Tak tomu pri ústavnej sťažnosti sťažovateľky nie je. Ústavná sťažnosť v rozpore s § 123 ods. 1 písm. c) zákona o ústavnom súde neobsahuje označenie základných práv a slobôd, ktoré mali byť porušené uznesením prokurátora krajskej prokuratúry a vyzrozením generálnej prokuratúry. Okrem toho v ústavnej sťažnosti absentujú adresné dôvody, z ktorých by bolo možné vyvodiť to, v čom podľa sťažovateľky spočíva nesprávnosť, či už namietaného uznesenia prokurátora krajskej prokuratúry, alebo vyzrozenia generálnej prokuratúry, ktoré nasledovali uzneseniu vyšetrovateľa, ktorým bolo odmietnuté jej trestné oznámenie. Ústavná sťažnosť tak aj pri zohľadnení toho, že bola podaná bez zastúpenia advokátom, v rozpore s § 123 ods. 1 písm. d) zákona o ústavnom súde neobsahuje žiadne konkrétne skutkové a právne dôvody, pre ktoré malo podľa sťažovateľky dôjsť k porušeniu jej základných práv a slobôd. Nie je dôvod takéto nedostatky ústavnej sťažnosti odstraňovať postupom podľa § 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde. I od advokátom nezastúpeného sťažovateľa možno spravodlivo vyžadovať uvedenie uchopiteľných skutočností, pre ktoré malo dôjsť k porušeniu jeho základných práv a slobôd. Ústavná sťažnosť sťažovateľky tak neobsahuje § 123 ods. 1 písm. c) a d) zákona o ústavnom súde ustanovené náležitosti, a preto bola podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde odmietnutá.

6. Podľa § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde možno v konaní pred ústavným súdom ustanoviť fyzickej alebo právnickej osobe právneho zástupcu, ak taká osoba o to požiada, ak to odôvodňujú jej majetkové pomery a nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Ak hoci len jeden z týchto predpokladov nie je splnený, nemožno právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom ustanoviť (I. ÚS 333/2020). V prípade ústavnej sťažnosti, pri ktorej je daný dôvod na jej odmietnutie, ide o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Preto neboli splnené podmienky na ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom a žiadosti sťažovateľky podľa § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde nebolo vyhovené.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. februára 2025

Robert Šorl
predseda senátu